

Решение № 50

Номер 50 Година 02.04.2020 Град Мадан

Районен Съд - Мадан

На 05.03 Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател: Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Меденка Недкова

Гражданско I инстанция дело

номер 20195430100278 по описа за 2019 година

Производството е по иск с правно основание чл.422ал.1

ГПК.

ИЩЕЦЪТ „.ЕАДГ.,ЕИК*****,представявано от Д. К. К., гражданин на К.,притежаващ паспорт тип Р №**,издаден на 28.XII.2017год. и М. С.,гражданин на Чешката Република,притежаващ паспорт№**,издаден на 18.IV.2017год.,Ч. пълномощника му А. Н.,твърди в исковата молба,че на 4.V.2011год. между ответницата Н. А. К.,ЕГН* и „К.....“ЕАД,ЕИК*****/понастоящем „. Б.ЕАДГ.,ЕИК*****/ е сключен договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63 за срок от 12месеца.Впоследствие между същите страни са подписани две допълнителни споразумения към горепосочения договор на дати 28.I.2012год. и на 8.IV.2013год.На 8.IX.2016год. между Н. А. К. и „. Б.ЕАДГ.,ЕИК***** е сключено допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер+*63 за срок от 24 месеца по план Нонстоп 24.99 промо 15.99 със стандартен месечен абонамент в размер на 24.99лв. и промоционален такъв 15.99лв.По това допълнително споразумение ответницата Н. К. не е изпълнила задълженията си да заплати абонаментните такси и ползваните услуги за периода 10.II.2017год.-9.IV.2017год.На 8.IX.2016год. между Н. А. К. и „. Б.ЕАДГ.,ЕИК***** е сключен договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*72 за срок от 24

месеца по план Нонстоп 40.99 с неограничени национални минути, стандартен месечен абонамент в размер на 40.99лв. и 24.41% Промо отстъпка от месечния абонамент за 24 месеца. На 20.XII.2016год. Н. К. е подала молба до мобилния оператор за смяна на номер +*72 с предпочетен номер +*74. По този договор ответницата Н. К. не е изпълнила задълженията си да заплати абонаментните такси и ползваните услуги в размер на 3 025.99лв. за периода от 10.II.2017год. -9.IV.2017год. Горепосочените задължения са индивидуализирани от ищеца във фактура №*/10.III.2017год. за отчетен период 10.II.2017год. -9.III.2017год., със срок за плащане на задължението от 3 023.52лв., 25.III.2017год., като от тази сума абонаментната такса е 15.98лв. за предпочетен номер +*63 и 3 007.54лв. е абонаментната такса и ползваните услуги за предпочетен номер +*74 и фактура №*/10.IV.2017год. за отчетен период 10.III.2017год. -9.IV.2017год., със срок на плащане на задължението от 47.02лв., 25.IV.2017год., като от тази сума абонаментната такса е 16.04лв. за предпочетен номер +*63 и 30.98лв. е абонаментната такса за предпочетен номер +*74. Ищецът претендира по първата фактура само сумата 3 010.99лв., защото ответницата е платила по тази фактура сумата 12.53лв. Ищецът твърди, че на 17.IV.2017год. е подал заявление за издаване за заповед за изпълнение по чл.410 ГПК до МРС срещу Н. А. К., като е претендирал главница в размер на 3 058.01лв. и законна лихва върху сумата, считано от датата на подаване на заявлението до изплащане на вземането. Образувано е ч.гр.д. №155/2019год. по описа на МРС, по която е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК №65/19.IV.2019год., която е връчена на длъжника, който в законоустановения срок е подал възражение срещу нея. Поради което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящия установителен иск за вземанията на „ Б. ЕАДГ. срещу ответницата. Ето защо моли Маданският районен съд, да постанови решение, с което да се признае за установено, че ищецът „ Б.ЕАДГ., ЕИК***** има срещу ответницата Н. А. К., ЕГН* вземания в общ размер на 3 058.01лв., представляващи неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63, неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*72 /+*74/, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК-19.IV.2019год. до окончателното изплащане на задължението, за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК №65/19.IV.2019год. по ч.гр.д. №155/2019год. на МРС, като му се присъдят и съдебните разноски по водене на делото в заповедното и исковото производство, съгласно списъка по чл.80 ГПК. Банковата сметка на ищеца, по която следва да се внесат присъдените суми, е с IBAN: BG5***4111, BIC: CITIBG SF при „Ситибанк Европа“.

ОТВЕТНИЦАТА Н. А. К., ЕГН* от с.С., У.“. №.Ч. пълномощника и адв. С. К., със С. А. гр.М., У.“. №..., подава писмен отговор

вх.№1993/6.XI.2019год. на исковата молба.Твърди,че предявеният иск е допустим,но неоснователен,като го оспорва по основание и размер.Заявява,че няма задължения към ищеца,тъй като не е ползвала услуги на оператора в т.ч. и интернет сесии в роуминг.Предоставените и СИМ карти не са напускали територията на България.Поради което оспорва сумите по фактури№*/10.III.2017год. и №*4/10.IV.2017год.,като недължими.Съгласно сключения договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*74 и чл.36 от ОУ на „. Б.ЕАД, последното има задължение да я информира, в качеството на потребител, за изчерпване на кредитния лимит при достигане на сума равна на 90% от същия. Ответницата твърди,че е подала оплакване на имейл А. на ищеца CustomerCare@telenor.bg,като поискала да и направят справка за ползваните услуги от страна на оператора.В изпратеното на електронната и поща писмо, ищецът твърди,че на 2.III.2017год. са отчетени и таксувани реално проведени интернет сесии в роуминг и че в тази връзка на номера и са изпратени съобщения от роуминг-инфо,които са я информирали за цените на роуминг услугите в държавата на пребиваване и това,че ползва мобилен интернет в роуминг на стандартни цени.Ищецът твърди,че на 2.III.2017год. при достигане на лимита за интернет в роуминг,след като ползването е ограничено от страна на ищеца,ответницата се е отказала от лимита и е избрала да продължи да ползва мобилен интернет в роуминг до края на отчетния период,за което е била уведомена със съобщение.Вследствие на това,ползването на услугата е било тарифирано съгласно обявената ценова листа на официалната интернет страница на „. Б.ЕАД.Ответницата твърди,че не са и изпращани съобщения от страна на ищеца, и тя не се е отказвала от лимита и не е избирала да продължи да ползва мобилен интернет в роуминг до края на отчетния период.Редът за промяна на кредитния лимит е регламентиран в чл.35 от Общите условия на „. Б.ЕАД,според който предприятието може да увеличава кредитния лимит само след постигнато съгласие с потребителя по отношение на конкретната сума,с която ще се увеличи кредитния лимит.Но тя не е давала такова съгласие.Ето защо счита,че предявеният иск е неоснователен.Претендира за съдебните разноски по водене на делото.

Съдът е обявил на страните, че служебно ще се произнесе по неравноправността на клаузата на чл.36 от приложените по делото Общи условия, по силата на която потребителят е длъжен да заплати всички дължими суми за ползвани услуги, вкл. и на тези, надхвърлящи определеният кредитен лимит, като е указал на ищцовата страна, че носи тежестта по установяване на обстоятелството, че клаузата е индивидуално договорена.

Маданският районен съд като взе предвид изложеното в исковата молба от ищеца и неговият пълномощник А. Н.,становището на ответницата и нейният пълномощник А. К.,обсъди събраните по делото писмени доказателства и заключението на СТЕ,в тяхната съвкупност и поотделно,на основание чл.235 ГПК,направи следните фактически и правни

изводи:

Безспорно се установи по делото, че на 4.V.2011год. между „К.....“ЕАДГ., ЕИК*****/понастоящем „. Б.ЕАДГ., ЕИК*****/, като оператор и Н. А. К., ЕГН*, като потребител е сключен договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63 за срок от 12 месеца. Страните са подписани две допълнителни споразумения към горепосочения договор на 28.I.2012год. и на 8.IV.2013год. Безспорно е и че на 8.IX.2016год. между „. Б.ЕАДГ., ЕИК*****, като оператор и Н. А. К., ЕГН*, като потребител е сключено допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63 за срок от 24 месеца по план Нонстоп 24.99 промо 15.99, със стандартен месечен абонамент в размер на 24.99лв. и промоционален такъв 15.99лв.

Безспорно се установи, че на 8.IX.2016год. между „. Б.ЕАДГ., ЕИК*****, като оператор и Н. А. К., ЕГН*, като потребител е сключен договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*72 за срок от 24 месеца по план Нонстоп 40.99 с неограничени национални минути, стандартен месечен абонамент в размер на 40.99лв. и 24.41% Промо отстъпка от месечния абонамент за 24 месеца. На 20.XII.2016год. Н. К. е подала молба до мобилния оператор за смяна на номер +*72 с предпочетен номер +*74. На 8.IX.2016год. потребителят Н. А. К. е подписала декларация-съгласие, в която заявява, че е получила от представител на оператора екземпляр от Общите условия на „. Б. ЕАД за взаимоотношенията с потребители на мобилни телефонни услуги, съгласна е с тях и се задължава да ги спазва, като същите са приложими към СИМ карти/номера ползвани от потребителя към момента на подписване на тази декларация, както и за бъдещи такива. Операторът е предоставил и е получила информацията по чл.4ал.1 от ЗЗП. Подписала е и ценовата листа на „. Б.ЕАД за абонаментните планове за частни лица към дата 8.IX.2016год.

За периода 10.II.2017год.-9.III.2017год. операторът „. Б.ЕАДГ. е издал фактура №*/10. III.2017год., по която получателят/потребител Н. А. К., ЕГН* дължи сумата 3 023.52лв., представляваща неплатени абонаментни такси и ползвани мобилни услуги, както следва: 15.98лв. абонаментна такса за предпочетен номер +*63 и 3 007.54лв. абонаментна такса 40.99лв. и ползвани мобилни услуги 2 966.55лв. за предпочетен номер +*74 /сумите са с начислен ДДС/. Срокът за плащане на задължението по тази фактура е 25.III.2017год.

За периода 10.III.2017год.-9.IV.2017год. операторът „. Б. ЕАДГ. е издал фактура №*/10. IV.2017год., по която получателят/потребител Н. А. К., ЕГН* дължи сумата 47.02лв., представляваща неплатени абонаментни такси и ползвани мобилни услуги, както следва: 16.04лв. абонаментна такса и ползвани мобилни услуги за предпочетен номер +*63 и 30.98лв. абонаментна такса и ползвани мобилни услуги за предпочетен номер +*74. Срокът за плащане на задължението по тази фактура е 25. IV.2017год.

Тъй като потребителят Н. К. не е платила дължимите абонаменти такси и ползвани мобилни услуги по двете фактури, то операторът

„ Б.ЕАДГ. е пристъпил към принудително събиране на вземанията си,като е подал заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК вх. №771/19.IV.2019год. до МРС.Издадена е заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК №65/19. IV.2019год. по ч.гр.д.№155/2019год. на МРС,с която длъжникът Н. А. К.,ЕГН* от с.С.,У.“.№.община М. е осъдена да заплати на „. Б.ЕАДГ.,ЕИК***** сума в размер на 3 058.01лв.,представляваща неплатени парични задължения,произтичащи от договор за мобилни услуги от 8.IX.2016год. и допълнително споразумение към договор за мобилни услуги от 8.IX.2016год.,ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението-19.IV.2019год. до окончателното изплащане на задължението,както и направените по делото разноски в размер на 61.16лв. платена ДТ и адвокатско възнаграждение в размер на 404.44лв..

Ответницата Н. А. К.,ЕГН* е подала възражение вх.№1178/28. VI.2019год. срещу издадената заповед за изпълнение,ето защо с разпореждане№498/1.VII.2019год. по ч.гр.д.№155/2019год. на МРС е дадено указание на „. Б.ЕАДГ. да подаде иск за установяване на вземането му.Поради което за ищеца е налице правен интерес от предявяване на иск по чл.422ал.1 ГПК за установяване на вземането му.Искът по чл.422ал.1 ГПК е подаден в МРС на 19.VIII.2019год., в едномесечния срок след получаване на разпореждането на МРС от „. Б.ЕАДГ. на 22.VII.2019год.

Вещото лице по назначената СТЕ И. П. И. в заключението си твърди,че далекосъобщителни услуги Ч. мрежата на „. Б.ЕАДГ. са предоставени на Н. А. К.,съгласно договор за нов номер +*72 за срок от 24 месеца,който включва: месечен абонамент- 40.99лв. без ДДС, отстъпка от месечен абонамент- 24.41%, предоставени минути към национални мрежи-неограничени, мобилен интернет- 15 000МВ на максимална скорост, включени минути за разговори към международна зона 1 и 2-100мин., включени минути за разговори в роуминг Еврозона-200мин., неограничен брой SMS към мрежата на „. Б.ЕАД. Със заявление от 20.XII.2016год.,по желание на Н. К. е направена смяна на номер +*72 с номер +*74,който включва всички описани по-горе услуги.Договорът на Н. К. е прекратен на 6.VI.2017год.,поради неплатени далекосъобщителни услуги.Твърди,че месечното потребление и отчитането на ползваните услуги са отчетени при „. Б.ЕАД със сертифицирани програмни продукти,които обслужват и поддържат билинг системата му. Тарифирането на услугите е съобразено с тарифния план,за който е подписан договора.Потреблението на далекосъобщителни услуги за периода 10.II.2017год.-9.III.2017год. е факт.Освен използването на мобилен интернет,в месечното приложение са отчетени и международни разговори в размер на 21 минути /на нулева стойност,защото е в рамките на предоставените безплатни 100мин.,съгласно тарифния план/,както и 4 броя SMS на стойност 1.28лв. без ДДС,което показва,че номерът е бил използван не само конкретно за мобилни данни в роуминг.Разпечатка за мобилните данни в роуминг,както и

направените международни разговори, не може да бъде предоставен, заради давността на събитието /шестмесечен е срока на съхранението на тези данни/. Н. К.,която живее и работи в чужбина,категорично му заявила,че този номер за посочения период не е ползван от нея.Тя каза,че мобилният телефон и този номер се ползвали,само когато тя пребивавала в България,а в горепосочения период тя била в чужбина.Мобилният апарат,който ползва номер +*74 е смартфон Samsung Galaxy,с който може да има трафик на мобилни данни. Поради което вещото лице твърди,че най-вероятно е налице манипулативно ползване на апарата от друго лице.Вещото лице пояснява,че когато СИМ картата се намира в роуминг и има потребление,било разговор, било мобилно потребление,то се отчита от „. Б.ЕАД.Ако картата се намира в чужбина,информацията за потреблението се получава по-късно.А ако картата е в България-информацията се получава веднага.Изисква се технологично време,за да се получи информацията от чуждестранния мобилен оператор,с който „. Б.ЕАД има договор.Но е категоричен,че данните се генерират автоматично.Автоматично се изпраща SMS,който предупреждава,че приближава кредитния лимит на потребление,защото картата е в роуминг. Автоматично се предава информацията по интернет от оператора в чужбина на оператора в България.Вещото лице твърди,че до настоящия момент не е имал в практиката си некоректно подадено потребление в роуминг.По принцип операторите са задължени да пазят информация за потреблението до 6 месеца. Но реално е установил,че на процесния номер на ответницата има потребление в роуминг.Ето защо,ако Н. К. е била по това време в чужбина,то някой друг е ползвал апарата в България,още повече,че освен потребление в чужбина,има потребление и в България-проведени разговори и изпратени SMS.Трафикът, който е генериран в процесния период,една част е направен в роуминг,а това може да стане в чужбина.Трафикът,който е генериран в България,не е таксуван,защото е безплатен,таксувана е само частта за ползваните мобилни услуги в роуминг.Предположенията на вещото лице са две-първо:ако картата е пътувала от България до Холандия,където живее и работи Н. К.,този трафик може да е направен по пътя,ако апарата не е бил настроен на ръчен режим. Втория вариант е:ако картата по някаква причина се е намирала близо до границата с Гърция,и апаратът е бил настроен на автоматичен режим,то ако апаратът се актуализира се ползват мобилните данни в роуминг,без човекът въобще да забележи,че се ползва интернет.Затова,когато се пътува в чужбина, апаратът се настройва на ръчен режим.Но в случая според вещото лице, апаратът е бил ползван от друго лице манипулативно.

Съдът възприема заключението на вещото лице по СТЕ изцяло,като компетентно и обективно изготвено,както и неоспорено от страните по настоящето дело.

Ответницата представя изпратена по имейл на 30.ІІІ.2017год. жалба до „. Б.ЕАДГ.,с която оспорва да е направено потребление в роуминг от

номер +*74 в размер на 205GB на 2. III.2017год.,като отказва да плати сметката,защото счита,че е манипулативно изготвена.На 31. III.2017год. е получила отговор от „. Б.ЕАДГ.,в който се потвърждават реално отчетени и таксувани интернет сесии от номера +*74 на 2. III.2017год.Операторът е заявил,че при достигане на кредитния лимит, потребителката е била надлежно уведомена с SMS,но тя се е отказала от кредитния лимит и е продължила да ползва мобилен интернет в роуминг до края на отчетния период,за което също е уведомена със съобщение.Вследствие на това,ползването на услугата е било тарифирано,съгласно обявената ценова листа на официалната страница в интернет на оператора.

При така установената фактическа обстановка,която е безспорна,съдът направи следните правни изводи:

Предявен е установителен иск по чл.422ал.1 ГПК-да се признае за установено,че Н. А. К.,ЕГН* има задължения към „. Б.ЕАДГ., ЕИК***** в общ размер на 3 058.01лв.,представляващи неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63,неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*72 /+*74/,ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК-19.IV.2019год. до окончателното изплащане на задължението,за което е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК №65/19.IV.2019год. по ч.гр.д. №155/2019год. на МРС

Предмет на делото при установителния иск по чл.422 ГПК е вземане на ищеца-кредитор,произтичащо от договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63 и допълнително споразумение към него от 8.IX.2016год. и договор за мобилни услуги с предпочитан номер +*72 /сменен по желание на потребителя с предпочитан номер +*74/ от 8.IX.2016год., сключен между „. Б.ЕАДГ. и Н. А. К.,в който размерът и изискуемостта на абонаментните такси и цените на ползваните мобилни услуги са определени от страните при сключването им.Ако фактите,относими към настъпване и обявяване на изискуемостта,са осъществени преди подаване на заявлението по чл.410 ГПК,вземането е изискуемо в заявения размер и е възникнало на предявеното основание.

Налице е активна материална легитимация на ищеца „. Б. ЕАДГ.,произтичаща от горепосочените договори за предоставяне на мобилни услуги за предпочитани номера +*63 и +*72 /сменен с предпочитан номер +*74 по искане на потребителя Н. К. от 20.XII.2016год./Тези договори и приложенията към тях са подписани собственоръчно от потребителя Н. К., както и декларацията-съгласие от 8.IX.2016год.,с която тя е приела Общите условия на „. Б.ЕАДГ. за взаимоотношения с потребители на мобилни телефонни номера,с което е дала съгласието си процесните договори и

допълнително споразумение за мобилни услуги, както и ОУ на оператора, да влязат в сила при уговорените между страните условия и срокове. В процесните договори и допълнително споразумение са посочени конкретни номера, посредством които потребителят бива идентифициран между абонатите на оператора, като са посочени и активните СИМ карти, даващи достъп на потребителя до мрежата и услугите на оператора. Така ищецът е изпълнил своето задължение по процесните договори и допълнително споразумение за мобилни услуги, като е осигурил достъп на потребителя Н. А. К. до своята мобилна мрежа и предлаганите далекосъобщителни услуги. Тези факти и обстоятелства не се оспорват от ответницата.

За дължимите абонаментни такси и потребление на мобилни услуги в периода 10.II.2017год. до 9.IV.2017год., ищецът „ Б.ЕАДГ. е издал фактура №*/10.III.2017год. на стойност 3 023.52лв., от която претендира само сумата 3 010.99лв., поради плащане на сума от 12.53лв. от потребителя, с което част от задължението е погасено/ и фактура №*/10.IV.2017год. на стойност 47.02лв. В тези фактури са начислени дължимите месечни абонаментни такси за предпочитани номера +*63 и +*74, така, както са уговорени в договорите и допълнителното споразумение за мобилни услуги от 8.IX.2016год.. Съгласно т. 23б. “б“ от ОУ на „ Б.ЕАДГ., които са надлежно приети от потребителя, месечният абонамент осигурява достъп до услугите, за които са сключени индивидуалните договори и включва разходите за поддръжка на мрежата, като се предплаща от потребителите ежемесечно, в размера, съгласно избора от потребителя абонаментен план. Задължението за заплащане на месечния абонамент не е обвързано от потреблението на мобилни услуги, и се дължи от потребителя, независимо от това дали операторът ги е доставил и съответно абонатът ги е потребил. Или заплащането на месечните абонаментни такси от потребителя Н. К. произтича от горепосочените договори за мобилни услуги, без значение предоставянето, респективно потреблението на мобилни услуги извън договорения пакет. Следователно така предявеният иск е основателен и доказан за сумите, представляващи месечните абонаментни такси-за предпочитан номер +*63 в размер на 15.98лв. за отчетния период 10.II.2017год.-9.III.2017год. и в размер на 16.04лв. за отчетния период 10.III.2017год.-9.IV.2017год., а за предпочитан номер +*74 в размер на 30.98лв. за отчетния период 10.II.2017год.-9.III.2017год. и в размер на 30.98лв. за отчетния период 10.III.2017год.-9.IV.2017год.

Ответницата прави правоизключващо възражение, като твърди, че не дължи сумата за потреблението на мобилни услуги в роуминг в отчетния период 10.II.2017год.-9.III.2017год. в размер на 2 548.90лв. без ДДС или 2 976.56лв. с ДДС. Твърди, че по това време тя е била в чужбина /но не ангажира доказателства за това обстоятелство/, а СИМ картата на предпочитан номер +*74 се ползвал от нея само когато е в България. Освен това съгласно чл.36 от ОУ на „ Б.ЕАДГ., операторът има задължение да я информира като

потребител за изчерпване на кредитния лимит при достигане на сума, равна на 90% от същия. Ответницата твърди, че не е получавала съобщение от мобилния оператор за изчерпване на кредитния лимит, както и тя не се е отказвала от лимита и не е продължила да ползва мобилен интернет в роуминг до края на отчетния период. Не е давала и съгласие по чл.35 от ОУ да увеличаване на кредитния лимит за този предпочитан номер.

По делото се установи, от заключението на СТЕ, че е налице фактическо потребление на далекосъобщителни услуги в периода 10.ІІ.2017год.-9.ІІІ.2017год. от предпочитан номер +*74. Освен използването на мобилен интернет в роуминг, в месечното приложение са отчетени и международни разговори в размер на 21 минути /на нулева стойност, защото е в рамките на предоставените безплатни 100 минути, съгласно тарифния план/, както и 4 броя SMS на стойност 1.28лв. без ДДС, което показва, че номерът е бил използван не само конкретно за мобилни данни в роуминг. Месечното потребление и ползваните мобилни услуги са отчетени при „ Б.ЕАД със сертифицирани програмни продукти, които обслужват и поддържат билинг системата му. Ползваните мобилни услуги в роуминг са били оценени съгласно тарифния план, за който е подписан договора. По делото не може да се приложи разпечатка за ползваните мобилни данни в роуминг, както и на проведените международни разговори, заради давността на събитието /мобилните оператори са длъжни да съхраняват данни за ползваните мобилни услуги в продължение на шест месеца/. Най-вероятно апаратът с картата за предпочитан номер +*74 е ползван манипулативно от друго лице. Или ако апаратът по някаква причина е бил в близост до границата с Гърция и е бил настроен на автоматичен режим, то той се е актуализирал, ползвайки мобилни данни в роуминг, без абонатът да е разбрал за това. Ето защо при пътуване в чужбина, е редно апаратът да се настройва на ръчен режим, в противен случай ще се ползва мобилен интернет, дори и абонатът да не разбере. Освен това от заключението на СТЕ се установи, че данните за ползвани мобилни услуги в интернет се генерират автоматично, като операторът изпраща SMS, който предупреждава, че е достигнат кредитния лимит на потреблението, защото картата е в роуминг. Автоматично се предава информацията по интернет от оператора в чужбина на оператора в България, като досега в практиката му /вещото лице е работило близо 20 години в „БТК“ЕАД/ не е имал некоректно подадена информация за потребление в роуминг.

Съгласно чл.36 от ОУ на „ Б.ЕАД за взаимоотношения с потребители на мобилни телефонни услуги, Теленор се задължава да информира потребителя за изчерпване на кредитния лимит при достигане на сума, равна на 90% от същия. Това задължение не се отнася за случаите, в които достигането на 90% от кредитния лимит е осъществено в роуминг и Теленор не разполага към този момент с информация за осъществените повиквания от крайния потребител. При изчисляването на достигнатата сума от потребителя

не се вземат предвид разговорите/потреблението за които/което е необходимо допълнително технологично време за обработка.Потребителят е длъжен да заплати всички дължими суми за ползвани услуги,включително и тези надхвърлящи кредитния лимит.Надхвърлянето на кредитния лимит дава право на Теленор,но не задължава дружеството да ограничава и спира ползването на услугите от страна на потребителя.Неуведомяването на потребителя за достигнат кредитен лимит не освобождава последния от задължението да заплати всички дължими суми,включително тези надхвърлящи кредитния лимит.А съгласно чл.37 от ОУ при превишаване на кредитния лимит потребителят се задължава:А/да внесе гаранционна сума,която да служи за обезпечаване на плащанията или Б/да направи текущо плащане на всички използвани услуги.

Предходният съдия докладчик по делото е обявил,че съдът ще се произнесе служебно по неравноправността на клаузата на чл.36 от Общите условия на „. Б.ЕАДГ., по силата на която потребителят е длъжен да заплати всички дължими суми за ползвани услуги,включително и тези надхвърлящи кредитния лимит,като е указал на ищеца,че той носи тежестта от установяване на обстоятелството,че тази клауза е индивидуално договорена.

Съгласно разпоредбата на чл.146ал.1 от ЗЗП неравноправните клаузи в договорите са нищожни,освен ако не са индивидуално договорени.А съгласно чл.142ал.2 от ЗЗП „не са индивидуално договорени клаузите,които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им,особено в случаите на договор при общи условия“.Ноторно известно е,че Общите условия на договорите, сключвани от мобилните оператори,кредитните институции,застрахователите и прочие търговски дружества с потребителите,не се договарят индивидуално с всеки клиент/потребител.Законодателят обаче в разпоредбата на чл.147а ал.1 от ЗЗП е приел,че при сключване на договори при общи условия с потребител, общите условия обвързват потребителя само ако са му били предоставени и той се е съгласил с тях.Съгласието на потребителя с общите условия се удостоверява с неговия подпис-чл.147а ал.2 от ЗЗП.А съгласно чл.147а ал.5 от ЗЗП клаузата за съгласие с общите условия на договора и деклариране на получаването им от потребителя, включена в индивидуалните договори,не е доказателство да действителното приемане на общите условия и получаване на екземпляр от потребителя.В настоящия случай ищецът „. Б.ЕАДГ. представя като доказателство,че потребителят Н. А. К. е приела общите условия на оператора за ползването на мобилни услуги и е получила екземпляр от тях, подписана на 8.IX.2016год. саморъчно декларация-съгласие от Н. К.,в която заявява,че е получила от представител на оператора екземпляр от Общите условия на „. Б.ЕАДГ за взаимоотношенията с потребители на мобилни телефонни услуги,съгласна е с тях и се задължава да ги спазва,като същите са приложими към СИМ карти/номера ползвани от потребителя към момента на

подписване на тази декларация, както и за бъдещи такива. Операторът и предоставил и е получила и информацията по чл.4ал.1 от ЗЗП. Или ищецът доказва съгласно изискванията на чл.147а от ЗЗП, че потребителят Н. А. К. е получила екземпляр от Общите условия на „ Б.ЕАД, запознала се е с тях и ги е приела, поради което те са приложими към нея. Ето защо съдът счита, че в този смисъл клаузата на чл.36 от ОУ на „ Б.ЕАД не е нищожна, като неиндивидуално договорена, защото потребителят е приел тези Общи условия съгласно чл.147а ал.1 и ал.2 от ЗЗП, поради което те са приложими към процесните договори.

От заключението на СТЕ безспорно се установи, че има действително потребление на мобилни услуги в роуминг от апарата с предпочитан номер +*74, в отчетния период 10.ІІ.2017год.-9.ІІІ.2017год., като потреблението е коректно отчетено от оператора-ищец по делото и услугите за тарифирани съгласно Тарифния план по договора за този предпочетен номер. Ето защо и ответницата следва да заплати цената за ползваните услуги в роуминг, включително и тези надхвърлящи кредитния лимит. Вещото лице твърди, че операторът е изпълнил задължението си и с SMS е уведомил потребителя при достигане на потреблението на сума, равна на 90% от кредитния лимит автоматично, и тъй като ответницата не е отговорила на този SMS, операторът не е ограничил и спрял потреблението на мобилни услуги в роуминг. Т.е. в случая се доказва, че операторът е изпълнил задължението си по чл.36 от ОУ. Няма нарушение на изискванията по чл.35 от ОУ, тъй като ответницата не се е съгласила с увеличаване на кредитния лимит по този преференциален номер, но в случая операторът не е увеличил кредитния лимит, а след изчерпване на кредитния лимит не е ограничил или спрял ползването на мобилните услуги. Неизпълнението на задължението на оператора да ограничи и спре достъпа на мобилна услуга при достигане на кредитния лимит не освобождава потребителя от задължението да заплати всички ползвани мобилни услуги, включително тези над договорения кредитен лимит, а само е основание потребителят да потърси договорна отговорност от оператора на мобилни услуги за неизпълнение на това договорно задължение. В случая обаче, „ Б.ЕАДГ. има право/но не и задължение/, по негова преценка при превишаване на кредитния лимит, да ограничава и спира ползването на мобилни услуги от потребителя. Упражняването или неупражняването на това право на мобилния оператор не освобождава потребителя от задължението да заплати всички ползвани мобилни услуги в отчетния период, дори тези над уговорения кредитен лимит. След като от заключението на СТЕ се установи, че има потребление на мобилни услуги в роуминг на 2.ІІІ.2017год. от предпочитан номер +*74, което надхвърля договорения кредитен лимит, но е коректно установено от мобилния оператор и оценено съгласно Тарифния план към договора за мобилни услуги, то ответницата дължи и сумата 2 976.56лв. с ДДС за тези мобилни услуги.

По гореизложените съображения съдът ще следва да уважи изцяло предявения иск по чл.422ал.1 ГПК, като основателен и доказан.

Съгласно т.12 от ТР№4/2013год. на ОСГТК съдът следва да се произнесе по разноските в заповедното производство.Съдът в исковото производство се произнася с осъдителен диспозитив по дължимостта на разноските в заповедното производство,включително и когато не изменя разноските по издадената заповед за изпълнение,тъй като принудително събиране на разноските се извършва въз основа на издаден,след влизане в сила на решението по установителния иск,изпълнителен лист по чл.404т.4 ГПК от съда в исковото производство.Ето защо ще следва да се осъди ответницата да заплати разноски в заповедното производство в размер на 465.60лв.,от които ДТ в размер на 61.16лв. и 404.44лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

На основание чл.78ал.1 ГПК ще следва да се осъди ответницата да заплати на ищеца съдебните разноски в исковото производство в размер на 905.22лв.,съгласно списъка по чл.80 ГПК,от които внесена ДТ в размер на 61.16лв.,платено адвокатско възнаграждение в размер на 444.06лв. и 400лв. внесен депозит за СТЕ.

На основание гореизложеното и чл.422ал.1 ГПК Маданският районен съд

Р Е Ш И :

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че „. Б.ЕАДГ., ЕИК*****, представлявано от изпълнителните директори Д. К. К. и М. С. има срещу Н. А. К., ЕГН* от с.С.,У.“.№.община М., вземания в общ размер на 3 058.01лв./три хиляди петдесет и осем лева и една стотинка/,представляващи неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по допълнително споразумение към договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*63 от 8.IX.2016год.,неплатени месечни абонаментни такси и използвани услуги по договор за мобилни услуги с предпочетен номер +*72 /+*74/ от 8.IX.2016год., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 ГПК-19.IV.2019год. до окончателното изплащане на задължението,за което е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК №65/19.IV.2019год. по ч.гр.д.№155/2019год. на МРС.

ОСЪЖДА Н. А. К.,ЕГН* да заплати на „. Б.ЕАДГ., ЕИК***** разноските в заповедното производство в размер на 465.60лв. /четиристотин шестдесет и пет лева и шестдесет стотинки/.

ОСЪЖДА Н. А. К.,ЕГН* да заплати на „. Б.ЕАДГ., ЕИК***** съдебните разноски в исковото производство в размер на 905.22лв. /деветстотин и пет лева и двадесет и две стотинки/.

Банковата сметка на ищеца,по която следва да се внесат присъдените суми, е с IBAN: BG52CITI*4111, BIC: CITIBGSF при „Ситибанк Европа“.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от

връчването му на страните по делото пред Смолянски окръжен съд!

РАЙОНЕН СЪДИЯ: